

[Industriministeren]

Socialdemokratiets to lovforslag, som jeg skal vende mig til nu, har, så vidt jeg kan se, helt det samme sigte, men giver mig alligevel anledning til nogle bemærkninger.

Socialdemokratiet foreslår i lovforslag nr. L 134 en 5-års-oversigt med sammenlignelige tal for driftsresultat og balance. Jeg finder det nok ikke helt rimeligt at belaste selskaber med historiske sammenligningsoversigter, der går 5 år tilbage i tiden. Hertil kommer, at oversigterne vil blive så omfattende, at de frem for gennemskuelighed vil medføre uoverskuelighed for den almindelige regnskabslæser, så det, der kan opnås ved dette forslag, står nok ikke helt mål med de byrder, som selskaberne pålægges.

Socialdemokratiet foreslår endvidere at sænke grænsen for at kunne kræve en medrevisor fra 10 til 5 pct. Det forslag mener jeg heller ikke tiden er inde til at følge. Den sædvanlige grænse for anvendelse af reglerne om minoritetsbeskyttelse er 10 pct. af aktiekapitalen, og jeg er ikke bekendt med tilfælde, der dokumenterer et behov for nedsættelse af denne procentgrænse.

I lovforslag nr. L 134 foreslår Socialdemokratiet, at såvel bestyrelsen som den afgående revisor uopholdeligt skal give Københavns Fondsbørs en begrundet redegørelse for revisorskifte i børsnoterede selskaber. Regeringens forslag er på dette punkt måske umiddelbart en bedre og mere rimelig løsning med det samme formål. Regeringens forslag pålægger den tiltrædende revisor pligt til at rette henvendelse til den fratrædende revisor, der får pligt til at oplyse grunden til sin fratræden, og på denne måde sikres kontinuiteten i revisionen effektivt.

For de børsnoterede selskaber foreslår regeringen også, at den fratrædende revisor skal give meddelelse om revisorskiftet til Københavns Fondsbørs med henblik på offentliggørelse. Jeg finder, at det nok ikke er hensigtsmæssigt, at begrundelsen for revisors fratræden i børsnoterede selskaber skal gives til Fondsbørsen og offentliggøres. Hvis grundene til revisors fratræden skal offentliggøres, vil der være risiko for, at begrundelsen ikke afdækker de reelle forhold. Der vil ofte være tale om forskelligartede og måske svært dokumenterbare omstændigheder, som vanskeligt lader sig sammentage i en meddelelse til Fondsbørsen.

Men i øvrigt er regeringens formål og Socialdemokratiets formål det samme, så mon ikke vi skulle kunne finde frem til en formulering, der tilfredsstillere alle parter.

Socialdemokratiet foreslår også, at revisor igen skal afgive en revisionsberetning til generalforsamlingen i store selskaber. Revisionsberetningen blev formelt ophævet i 1982, og Socialdemokratiets forslag vil i den nuværende udformning i realiteten være en svækkelse af retstilstanden. Efter de gældende regler skal langt de fleste af de ønskede oplysninger gives i revisionspåtegningen på regnskaber, der er tilgængelige ikke blot for aktionærerne, men for enhver. Genindførelse af revisionsberetningen kunne føre til en opdeling af de oplysninger, som i dag er samlet i revisionspåtegningen, og det kræver nok også en ekstra grundig drøftelse i Erhvervsudvalget, før man beslutter sig til et sådant tiltag.

Vedrørende revisors rolle foreslår Socialdemokratiet i lovforslag nr. L 135 en præcisering af revisors pligt til at besvare spørgsmål på generalforsamlingen. Socialdemokratiet vil udforme bestemmelsen som en udvidelse af ledelsens oplysningspligt, som den er efter aktieselskabslovens regler. Det medfører, at det alene er bestyrelsen, der skal bestemme, om et givet spørgsmål skal besvares eller ej. Bestyrelsen kan nemlig nægte at besvare spørgsmål, hvis den skønner, at det ikke kan ske, uden at det vil medføre væsentlig skade for selskabet.

Det er selskabets ledelse, der aflægger regnskabet. Ledelsen må selv besvare spørgsmål om selskabets økonomiske stilling, men bestyrelsen har faktisk allerede i dag mulighed for at anmode revisor om at redegøre for regnskabsmæssige spørgsmål på generalforsamlingen.

Regeringen foreslår i stedet, at revisor har pligt til at besvare spørgsmål på generalforsamlingen til belysning af revisors opgave i forbindelse med regnskaber m.v., der påtegnes af en revisor.

Jeg skal herefter gå over til at knytte nogle bemærkninger til SF's tre beslutningsforslag.

SF foreslår i forslag nr. B 17 en udvidelse af Erhvervs- og Selskabsstyrelsens beføjelser. Styrelsen skal fremtidig undersøge baggrunden for unormale foreteelser. Jeg mener, det er en dårlig idé, som kan blive brugt til at forflygtige ledelsens og revisors ansvar. Som jeg har nævnt før, er det helt afgørende, at det grundlæggende ansvar for ledelse og revisor fastholdes. Styrelsen bør ikke belastes med nye egentlige tilsynsopgaver. Det gælder også forslaget om, at styrelsen skal have mulighed for at gennemføre